

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 021230 19 Кж
Бања Лука, 18.05.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Горане Микеш, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог Е.А., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Е.М. из С., изјављеној против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021230 18 К од 23.04.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 18.05.2021. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе браниоца оптуженог Е.А., укида се пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021230 18 К од 23.04.2019. године и предмет враћа том суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 021230 18 К од 23.04.2019. године, оглашен је кривим оптужени Е.А., због кривичног дјела тешке крађе из члана 232. став 3. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године. На основу одредбе члана 94. став 1. и 2. и члана 95. став 1. КЗ РС, од оптуженог је одузета имовинска корист у износу од 60.517,80 КМ, прибављења извршењем кривичног дјела, коју је оптужени дужан да уплати на рачун Буџета Републике Српске, у року од 3 (три) мјесеца од дана правоснажности пресуде, под пријетњом принудног извршења. Истом пресудом, на основу одредбе члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, 91/17 и 66/18, у даљем тексту: ЗКП РС), у вези са чланом 96. став 2. тачке а) и е) истог закона, оптужени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 1.306,82 КМ, који трошкови се односе на трошкове вјештачења по трошковинку тужилаштва и приступ свједока и вјештака на главни претрес, те трошкове на име судског паушала у износу од 150,00 КМ, а све у року од петнаест дана од дана правоснажности те пресуде под пријетњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио бранилац оптуженог, Е.М., адвокат из С. из свих жалбених основа, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи тако што ће се оптужени ослободити од оптужбе, примјеном одредби члана 3. став 2. у вези са чланом 298. ЗКП РС или да се пресуда укине и одреди одржавање претреса.

Окружни јавни тужилац у Бањој Луци (у даљем тексту: тужила), није подносио писмени одговор на жалбу браниоца оптуженог.

Разматрајући спис, побијану пресуду и жалбу браниоца, одлучено је као у изреци овог рјешења, из сљедећих разлога:

Основано се жалбом браниоца оптуженог приговара да је првостепени суд починио битну повреду одредаба кривичног поступка, тврдњом да побијана пресуда није дала разлоге за одбијање доказног приједлога одбране за ДНК вјештачење опушка цигарете, који је према записнику о увиђају пронађен од стране овлаштених службених лица приликом вршења увиђаја. Наиме, на претресу пред првостепеним судом, бранилац оптуженог је између осталог, предложио извођење доказа вјештачење опушка цигарете „Аура“ од стране Института за генетику и инжињерство, биотехнологију Сарајево. Првостепени суд је одбио овај приједлог одбране оптуженог, али у образложењу побијане пресуде уопште није дао разлоге за одбијање извођења овог доказа. Поступајући на овакав начин, првостепени суд је починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, јер није дао разлоге о овој одлучној чињеници.

Притом, овај суд наглашава да чињеница одбијања доказног приједлога одбране сама за себе не значи да је пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка, јер је дискреционо право суда, садржано у одредби члана 278. став 2. ЗКП РС, да одбије доказне приједлоге странака, ако закључи да предложени доказ нема значаја за предмет или је непотребан, међутим ова дискреција је ограничена обавезом суда да у пресуди наведе разлоге из којих није уважио предложене доказе, па би одсуство тих разлога представљало битну повреду одредаба кривичног поступка.

Према томе, како првостепени суд није у пресуди дао разлоге о одбијању наведеног доказног приједлога одбране, то су основани жалбени приговори браниоца овог оптуженог засновани на тврдњи да је побијана пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС.

Због тога је ваљало жалбу браниоца оптуженог уважити, побијану пресуду укинути на основу члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС и предмет вратити првостепеном суду на поновно суђење.

Како је пресуда укинута због битне повреде одредаба кривичног поступка, а због те повреде овај суд не може испитати правилност чињеничне основе побијане пресуде, као ни правилност примјене Кривичног закона, то ће првостепени суд у наставку поступка отклонити наведену битну повреду, а оцјениће и приговоре из жалбе којима се указује на погрешно и непотпуно

утврђено чињенично стање, након чега ће све доказе оцијенити на начин који прописује одредба члана 295. став 2. ЗКП РС, а пресуду образложити на начин који прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС.

Само ако тако поступи, првостепени суд ће у овој кривичноправној ствари моћи донијети правилну и закониту пресуду.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић